

عنوان مقاله:

برنامه ریزی در فرایند طراحی معماری با رویکرد وحدت و هماهنگی سازه و فضا

محل انتشار:

اولین کنفرانس سازه و معماری (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سید علی سیدیان - دانشجوی دکترای معماری دانشگاه علم و صنعت ایران و عضو هیئت علمی دانشگاه

منصور ابافت یگانه - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

معماری همانند خود انسان، یک کل یکپارچه، هماهنگ و هدفمند است، که مولفه های سازنده آن حول کلیت آن انتظام می یابند. در دهه های اخیر به دلایل متعدد نیاز به طراحی و ساخت بناهایی عظیم بوجو آمده است. و به تبع آن علوم سازه ای و معماری توسعه یافته و تخصصی شدن آنها را الزامی کرده است. اما به دلیل عدم تسلط معمار بر تمامی تخصصهای مولفه های شکل دهنده معماری، نیاز به سایر تخصصها مشهود است. بدلیل عدم درک صحیح ماهیت فرایند طراحی معماری، کلیت معماری و هدفمند بودن آن به مخاطره افتاده است. و اغلب بناهایی شکل گرفته اند که در آن هدف زیبایی توامان فرم و فضا نیست، بلکه برخی مولفه ها بر سایر آنها تقدم یافته است. در این مقاله با تعریفی از کلیت و مفهوم برنامه ریزی معماری و مفاهیم سازه و فضا به بیان نحوه دستیابی به وحدت و هماهنگی کلیه عوامل شکل دهنده معماری به خصوص سازه و فضا در فرایند طراحی معماری پرداخته می شود. در فرایند طراحی معماری که ماهیتی کل نگرانه، راه حل محور و فراگردی توام با نقد، آزمون و خطاست، برنامه ریزی به منظور دستیابی به کلیتی هدفمند، همراه با زیبایی فرمی و فضایی اهمیت پیدا می کند. بدین منظور باید رهبری پروژه توسط معمار در جهت تبدیل طرحهای ذهنی اولیه خود به طرح نهایی، باید همراه با ملحوظ کردن تمامی عوامل و مولفه ها در تمامی مراحل اتود کردن طرح و حتی انتخاب گزینه نهایی طرح باشد. و شناخت ماهیت فرایند طراحی توسط سایر اعضاء و شناخت نسبی معمار از سایر تخصصها نیز ضرورت دارد. و معمار باید توان استفاده از هنر خلق زیبایی سازه ای، مهندس سازه را داشته باشد. و میزان و اهمیت این زیبایی را بر اساس مشخصات سازه ای بنا تعیین نماید.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی، طراحی معماری، وحدت و هماهنگی، سازه و فضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/17359>

